

Davant l'onze de setembre, Diada nacional de Catalunya

Als treballadors, al moviment obrer de tot l'Estat, als joves i partidàries/us de la democràcia

Madrid, 5 de setembre de 2021

En vigílies de l'onze de setembre, sense esperar als discursos oficials, sabem que el moment està prenyat de reptes i preocupacions.

Els indults o els senyals de millora econòmica són insuficients perquè els dirigents es despenjin amb promeses optimistes. Els fons europeus ja comencen a ser aquí. Quina és la situació? La primera prova en la indústria catalana va ser Nissan, què queda d'ella? La sort de Seat depèn de polsos entre multinacionals. L'ampliació de l'aeroport de Barcelona, més que ensopegar amb problemes ecològics, depèn que es passi de les promeses a la seva execució. El sistema sanitari, mai s'ha comptat entre les prioritats pressupostàries, i va patir a Catalunya, només entre 2010 i 2016, retalls de 9.000 milions (gairebé la tercera part del total retallat a tot l'Estat). Les pensions pateixen ara una retallada que amenaça el sistema. Mentrestant, la joventut no té classes, ni plantilles de professors i abans que la resta pateix el pes de l'atur i la precarietat. Tota la població pateix l'atrancament a salaris i pensions que suposen la pujada de la llum, dels carburants, dels preus en general.

És cert, aquest any nou dirigents republicans catalans ja no són a la presó, però l'arbitrarietat de la justícia franquista amenaça amb empaperar a més de 3.000 joves i ciutadanes i ciutadans de Catalunya i a centenars a la resta de l'Estat, amb escàndols com el procés a 13 components dels Comitès en Defensa de la República, o la situació dels exiliats.

A què ve aquesta violència? A l'enemiga del Tribunal Constitucional. A un aparell judicial que ve de la dictadura i fa poc va pro-

clamar a Barcelona que només obeeix al rei, a aquest rei que va llançar un "a por ellos" contra el poble català el 3 d'octubre del 2017. Aquest aparell abans només va obeir a Franco i després al comissionista, a la vista estan els resultats.

Recordem que si el partit dels franquistes i de l'aparell de l'Estat, el PP, va poder imposar l'anul·lació d'un estatut català aprovat pels parlaments català i espanyol, acceptat en referèndum pel poble català, i enverinar la vida política, va ser gràcies al recurs al Tribunal Constitucional, institució essencial de l'engrnatge de la Monarquia, que va dictar sentència el 28 de juny del 2010.

Però aquesta violència també respon als que segueixen el joc. Governants que es diuen progressistes però que no prometen que es farà el que els pobles vulguin sinó, a l'inrevés, juren que no permetran que els pobles s'expressin, per exemple, en un referèndum. Molts recordem que el dia que va arribar al Congrés dels Diputats la sol·licitud de fer un referèndum a Catalunya, la resposta del govern Rajoy va ser que ni els ciutadans de Catalunya ni el conjunt dels espanyols podien votar lliurement sobre com han d'organitzar els pobles les seves relacions mútues. La negativa franquista al referèndum català és un atac a les llibertats i la sobirania dels treballadors i de tots els pobles de l'Estat espanyol.

Què fer davant d'aquesta situació?

Els dirigents miren a la Unió Europea i els governs d'Europa. Això quan acabem de veure les reformes laborals i de pensions que els governs i institucions europees exigeixen: gangues per a les multinacionals, retallada de drets de la majoria. Ja n'hi ha prou!

Recordem l'octubre de 2019, quan la joventut de Catalunya massivament va sortir als carrers durant dues setmanes contra la condemna de nou dirigents pel Suprem, arrossegant a tot el poble com mai s'havia vist des dels anys 30. El clam unànim d'aquests joves, independents i de policia, era la llibertat, que els pobles es governin lliurement. Ho deien empesos per una situació d'atur, sense condicions per a l'estudi, ni habitatge, és clar. Tot ha empitjorat

després amb els abusos del capital aprofitant la pandèmia.

Els dirigents porten dos anys fent el contrari del que reclamava la joventut. Però el ressò d'aquella mobilització de 2019 va ser immediat en la joventut de València, a Madrid, a Euskadi, a Múrcia. Les estadístiques almenen tant als poderosos sobre les posicions de la joventut espanyola en relació amb la Monarquia o amb la qüestió catalana, que ja no es publiquen.

Hi ha urgència, en aquest setembre de 2021, a agrupar forces per defensar les condicions de vida i els drets. Sovint treballadors i sindicalistes, per no dir molts joves, s'indignen davant la complaença dels dirigents de les organitzacions amb el Govern que no fa cas de reivindicacions urgents. Cal unir forces per aturar els atacs.

Hem vist que fàbriques d'aeronàutica de tot el país han fet vaga per defensar una fàbrica. O seccions sindicals d'una comarca han acompanyat a la vaga en una fàbrica. Ni un tancament, ni un acomiadament.

Veiem que pensionistes s'organitzen en centenars de poblacions i es mobilitzen ara en una marxa a les Corts el 16 d'octubre exigint una auditoria, perquè es torni els diners de les pensions amb el que ni banquers ni ministres podrien pretendre retallar-les.

Joves de tot l'àmbit estatal es van manifestar contra l'empresonament d'un raper el 16 de febrer.

Ara, ens cal la unitat, sense demora, contra la carestia de la vida. Defensem la llum, el pa, el poder adquisitiu de tots.

Al juny, un acte a la seu de CCOO de Madrid, de la comissió internacional en defensa el dret de vaga i per la derogació de la llei mordassa, afirmava: "Sí, es va poder acabar amb l'article 315.3 de el Codi Penal. Visca el dret de vaga! Per la derogació de les reformes laborals. Per la derogació de la llei mordassa. Visca la lluita de la classe obrera!"

En aquest 11 de setembre, joves, treballadors i pobles necessitem reclamar com a pròpies les exigències del poble català, tan assetjat.

Qui pot renunciar a la fraternitat entre els nostres pobles? Qualsevol pot comprendre que

una amnistia crearia un marc perquè els pobles es donin la mà, com ells decideixin, per avançar, deixant enrere la infame imatge de les policies atacant a pacífics votants. Deixant enrere el ressò dels mitjans de comunicació que sembren la discòrdia cada dia en les relacions entre els pobles.

Tots necessitem defensar el dret a decidir la sort dels nostres pobles. Si Catalunya exerceix el dret d'autodeterminació, seria un senyal de llibertat per a tothom.

Perquè els treballadors, els joves, els pobles xoquen cada dia amb les institucions

d'aquest règim, des de la prepotència del Banc d'Espanya fins als dispositius de seguretat instal·lats per Aznar, o l'Agència Tributària tan tova amb els borbons que resulta còmplice. I les autonomies tenen assignat el paper d'instrument executor d'aquestes institucions.

Compartim amb altres organitzacions i col·lectius el combat per l'aliança de treballadors i pobles per acabar amb la Monarquia i les seves institucions, per la República dels pobles i per als pobles.

En aquesta lluita comuna, hi ha força

perquè el poble català aconsegueixi els seus drets, i el mateix els altres pobles.

En aquest 11 de setembre, pels drets socials de tots,

Per l'amnistia, la llibertat, la lliure unió dels pobles.

**El Comitè Executiu del Partit
Obrer Internacionalista,
secció de la IV Internacional
a l'Estat espanyol**

*Els nostres
compromisos ...*

<https://informacionobrero.org>

INFORMACIÓN OBRERA
Tribuna libre de la lucha de clases

Calendari republicà 2022

Información Obrera publica el CALENDARIO REPUBLICANO 2022

Calendario republicano

Información Obrera difunde desde el mes de julio, y como material de apoyo, un bonito calendario republicano para el año 2022. Mes tras mes recorre efemérides ilustradas con fotos que nos recuerdan algo sucedido.

La lucha por una república del pueblo y para el pueblo está de total actualidad, y este calendario es una ayuda a la difusión de prensa obrera, en la que se da voz a esta senda reivindicación.

¡Reserva tu ejemplar! ¡Apoya, lee y difunde la prensa obrera!

Reservar a: io@informacionobrero.org

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta *Carta Setmanal*

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscrivis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Nostre compte corrent en La Caixa és: **2100 2812 51 0200071314**. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: info@posicuarta.org

Pots contactar des: <http://posicuarta.org/cartasblog/contacto>

POSI

Partido Obrero Socialista Internacionalista
Sección en España de la IV Internacional

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A), 28004 - Madrid
Teléfono: 91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01
<http://www.posicuarta.org>
posicuarta.org
Busca'ns en Twitter: @posicuarta